

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 2. Infantes ab Herode occisi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

capiti ejus impositum. Ex illo die veli sacri ardebat desiderio. Bolland. 10. Febr.

S. Vincentij Ferrerij mater illò gravida, ex utero suo saepe sibi audire videbatur tanquam canis latrans sonos. Consulti de ea re ab illa viri docti responderunt: quòd paritura esset infantem, qui esset futurus Evangelij ferventissimus prædicator. Bolland. 5. Febr.

Quidam vir sanctus ante nativitatem de S. Fechini Abb. Hiberni, triginta annis antè vidit magnam, & candidam, avem; & alias plurimas eam sequentes super civitatem, in qua postea natus: præfigurans S. Fechinum ejusq; innocentiam; ista verò multitudinem Monachorum voluntati Patris per omnia obedientem. Bolland. 20. Jan.

S. Sophia, sive Cadocus, Ep. Beneventanus, & M. S. Gundlei Regis Walliæ australis filius, tempore quò natus est, cellaria lacte & melle plena inventa sunt. Bolland. 24. Jan.

In Conceptione S. Aidani Ep. in Hibernia vidit Pater in somno stellam cadentem desuper in os uxoris; & ipsa uxor lunam cadentem in os suum: idè à multis filius stellæ appellatus. Boll. 31. Jan.

S. Ephrem parentes, eò adhuc puerò, viderunt ex ore ejus vitem ascendere frugiferam, quæ excresebat, & replebat omnem sub cælo regionem; veniebantq; cuncta volatilia cæli, & comedeant de fructu vitis. Id. 1. Febr.

S. Fulcranni Ep. in Gallia mater Biligardis gravida illò vidit in somnis, quòd arborem frondosam pomis refertam locò filij peperisset: sub cujus umbra multos homines quietere, ac refici; multumq; gaudere, cernebat. Referenti id sancto viro cuidam, explicat is, talem filium parituram, qui magnum in Ecclesia locum teneret. Id. 15. Febr.

S. Alexander Ep. Alexandrinus videt S. Athanasium puerili lusu Episcopum pueros baptizantem. Id. 26. Febr.

S. Catharina Bonon. nullum nata vagitum, sicut infantes solent, edidit; neq; per totum triduum, vel lactis aliquid, vel ullius nutrimenti, gustavit, in austeritatis futuræ indicium. Id. 7. Martij.

S. Codratus M. Medicus matrem adhuc infans amittit, & maternis uberibus caruit; sed divinitus nubes eum complexa alimentum suppeditavit. Vestis, quæ parvulum parentes induerant, cum eo crevit semper integra. Id. 10. Martij.

V. Anachoreta Nicolaus de Rupe in Helvetia, vidit, ut ipse testatus est, in utero materno suis luminibus pulcherrimè distinctum cælum; vidit inter cætera unum augustius, cujus radij per totum orbem diffundebantur. Vidit in eodem utero rupem augustam, cujus apex ad cælum usque se erigebat. Vidit denique ibidem sacrum oleum, quò extremum unguimur. Lux puritatem, rupes fortitudinem, oleum, quod extremæ luctæ reservatur, boni principij, propositiq; perpetuitatem. Id. 22. Martij.

S. Isidorus Ep. Hispal. cum esset infans, & à nutrice ad hortum duceretur, anus capta oblivione eum inter olera dimittere fecisset. Post aliquot dies lugens pater solarium ascendit, viditque innumeras apes super puerum descendere, atque inde ad cælos evolare. Qui stupens domesticos advocat; videt, alias in os pueri intrantes, & exeuntes; alias super faciem mellificantes. Pater cum lacrymis filium amplectente, apes in altum evolarunt, ut cerni non possent. Id. 4. April.

Mater S. Hugonis Abb. Clun. cum è partu laboraret, Religiosus quidam, probusque Sacerdos, sacrificavit pro ea. Dein celebranti velut pueri pulcherrimi species apparuit in calice. Relata matri visio, Sacerdotis autoritate fidem promeruit: idè dignum esse, ut ministerio dicatur calicis, qui promissus in calice videbatur. Id. 29. April.

Pregnantæ matri Roberti Fundatoris Ordinis Cisterciensis, B. V. in fomnis apparuit, aureum anulum habens in manu sua, dixitq; ei: volo, filium, quem gestas in utero, ex isto mihi annulo desponsari. Factum id secundò. Id. 29. April.

§. II.

Infantes ab Herode occisi.

Quid igitur opus est, ut explorem ortus signorum, atque obitus; quorum ad exortum duris inarata vomeribus findantur novalia, vel ad occasum laxa messis recumbat? Una mihi stella abundat pro omnibus; stella splendida, & matutina; cujus ad exortum seminata est, non frugum, sed Martyrum, seges: quando Rachel ploravit filios suos, ut lacrymis ablutos suis pro Christo offerret infantulos. S. Ambros. ep. 39.

Quam beata ætas! quæ necdum Christum potest loqui, & jam pro Christo meretur occidi. Nondum opportuna vulnere, & jam idonea passioni. Nondum infantæ ingressi cunas, & jam perveniunt ad coronas. S. August. s. 2 de Innoc.

Transmittit infantes infans Christus ad cælum, nova xenia Patri; primitias fructuum exhibet Genitori. Ostendit futuram fecundissimam messem; dum in femine tantam exhibet ubertatem. S. Chrysol. hom. 3. in Matth.

Natus Rex, & cælestis Rex, quare negat milites innocentæ suæ; coætaneum sibi quare contempsit exercitum? quare in cunabulis suis deputatas excubias sic reliquit, ut, Regem solum quaesiturus hostis, totum grassaretur in militem? &c. Præmisit Christus suos milites; recepit suas acies, non reliquit. S. Chrysol. serm. 152.

Si infantuli, tam tenelli, tam innoxij, pro Christo tanta mala sunt passi; quid senes inveterati, peccatis omnibus pleni, facere debent amore Christi? S. Bonav. s. 21. de Innoc.

Solent in processionibus publicis pueri præcedere ramis, & floribus redimiti. Orosius in die SS. Innoc.